

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ Ι'
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΠΠΑΔΟΚΟΣ
ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ
τό· Μακάριος ἀνήρ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεὸς μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

ᾠχος λ' ἁ Νῆ

1. **Κυριε ελεεησον**

Detailed description: This is the first melodic line for the Kyrie Eleison. It starts with a treble clef and a sharp sign (F#). The melody is written on a four-line staff. Above the staff, there are various musical symbols: a 'v' with a 'χ' above it, a 'N' above a bar line, a 'Δ' above a bar line, and an 'M' above a bar line. The text 'Κυριε ελεεησον' is written below the staff in a stylized font.

2. **Κυριε ελεεησον**

Detailed description: This is the second melodic line. It features a treble clef and a sharp sign. The melody is on a four-line staff. Above the staff, there is a 'v' with a 'χ' above it, a 'N' above a bar line, and a '6 λ' at the end. The text 'Κυριε ελεεησον' is written below the staff.

3. **Κυριε ελεεησον**

Detailed description: This is the third melodic line. It starts with a treble clef and a sharp sign. The melody is on a four-line staff. Above the staff, there is a 'v' with a 'χ' above it, a 'N' above a bar line, a 'Δ' above a bar line, and a '6 λ' at the end. The text 'Κυριε ελεεησον' is written below the staff.

4. **Κυριε ελεεησον**

Detailed description: This is the fourth melodic line. It features a treble clef and a sharp sign. The melody is on a four-line staff. Above the staff, there is a 'v' with a 'χ' above it, a 'N' above a bar line, and a '6 λ' at the end. The text 'Κυριε ελεεησον' is written below the staff.

5. **Κυριε ελεεησον**

Detailed description: This is the fifth melodic line. It starts with a treble clef and a sharp sign. The melody is on a four-line staff. Above the staff, there is a 'v' with a 'χ' above it, a 'N' above a bar line, and a '6 λ' at the end. The text 'Κυριε ελεεησον' is written below the staff.

6. **Κυριε ελεεησον**

Detailed description: This is the sixth melodic line. It features a treble clef and a sharp sign. The melody is on a four-line staff. Above the staff, there is a 'v' with a 'χ' above it, a 'N' above a bar line, an 'M' above a bar line, a 'N' above a bar line, a 'Δ' above a bar line, and an 'M' above a bar line. The text 'Κυριε ελεεησον' is written below the staff.

ΕΤΕΡΑ.

1. **Κυριε ελεεησον**

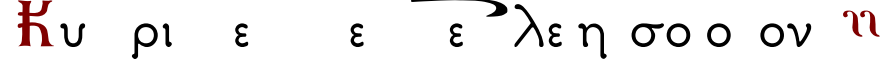
Detailed description: This is the seventh melodic line. It starts with a treble clef and a sharp sign. The melody is on a four-line staff. Above the staff, there is a 'v' with a 'χ' above it, a 'N' above a bar line, and a '6 λ' at the end. The text 'Κυριε ελεεησον' is written below the staff.

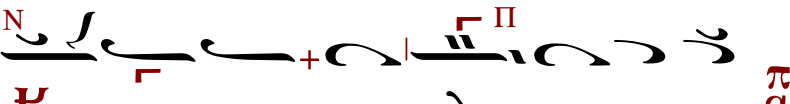

2. **Κυριε ελεεησον**

Detailed description: This is the eighth melodic line. It features a treble clef and a sharp sign. The melody is on a four-line staff. Above the staff, there is a 'v' with a 'χ' above it, a 'N' above a bar line, and a '6 λ' at the end. The text 'Κυριε ελεεησον' is written below the staff.

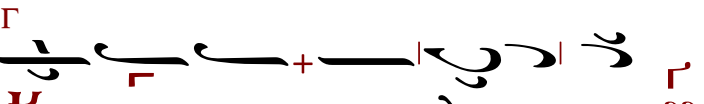
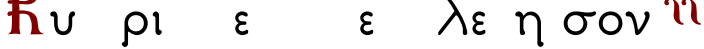
3. **Κυριε ελεησον**

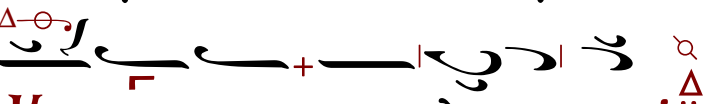

Detailed description: This is the ninth melodic line. It starts with a treble clef and a sharp sign. The melody is on a four-line staff. Above the staff, there is a 'v' with a 'χ' above it, a 'N' above a bar line, and a 'Δ' at the end. The text 'Κυριε ελεησον' is written below the staff.

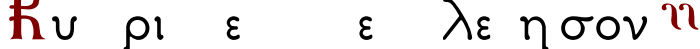
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

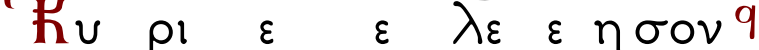
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

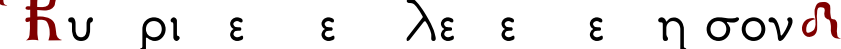
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. Κυ ρι ε ε λε η σον

8. Κυ ρι ε ε λε η σον

9. Κυ ρι ε ε λε η σον

10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. **Ο**ι Κυ ρι ε

Εἰς δὲ τό· Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους στ', καὶ
ψάλλομεν Σπικηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

ᾠχος Δι

Κυ υ υ ρι ε ε κε κρα α
 ζα προς σε ει σα α ακου σο ο ο ο ον
 μου ει ει σα κου ου ου σον μου Κυ υ υ ρι
 ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε ε κε ε
 κρα α ζα α προς σε ει σα α ακου
 ου σο ο ον μου προ ο ο σχες τη φω νη η
 η η τη ης δε η σε ωω ω ως μου εν τω
 κε κρα γε ναι αι με ε ε προς σε ει σα
 κου σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ε

Δ

Κατευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ
 χη η η η η η μου ως θυ μι ι α α α
 α μα α ε ε ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου
 ε ε ε πα αρ σι ις των χει ρω ω ω ω ν
 μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου
 σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ε

Δ

Ἄτερον σὲ Σύντομο Σπυχηραρικό Μέλος

Ἦχος Δι

Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα α
 κου σον μου ει σα κου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ε κεκραζα προς σε ει σα ακουσον μου

προσχεστη φω νη της δε η η σε ως μου   εν

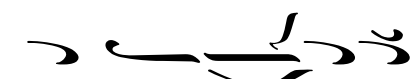
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κουσον

μου Κυ ρι ι

 Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως

θυ μι α μα ε νω ω πι ον σου   ε παρ σις τω

ων χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου

σον μου Κυ ρι ι

  Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου

 και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μη εκ κλι νηστην καρ δι ανμου εις λο
γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ
φα ασει εν α μαρ τι ι αις

Ευν αν θρω ποιςερ γα ζο με νοις την α νο
μι αν και ου μη συν δι α σω με τα των
ε κλε κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λε γξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
να τω την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν

ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

Ακου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η

δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι

της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των

πα ρα τον α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθα λμοι μου ε πι σοι η λ πι σα μη αν τα νε

λη στην ψυ χη ην μου

Φυ λα ζον με α πο πα γι δος ης συ

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λων

των ερ γα ζο με ε νων την α νο μι ι

αν

Πε σουν ται εν αμφι βλη στρω αυ
των οι αμαρτωλοι κατα μονας ειμι ε
γω εως αν παρελθω

Φω νη μου προς Κυριον εκεκραξα
φω νη μου προς Κυριον εδεηθην

Εκ χει ω ενωπιον αυτου την δεη
σιν μου την θλιψιν μου ενωπιον αυ
του απαγγελω

Εν τω εκλειπειν εξ εμου το πνευμα
μου και συ εγνωστας τριβους μου

Εν ο δω ταυτη η ε πο ρευ ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε

πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε εστι νο εκ ζη τωων την ψυ χην μου

Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα

Συ ει η ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη

ζων των

Προ οσχες προς την δε η σιν μου ο

τι ε τα πει νω θην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των καταδιωκωντων

με οτι εκραται ω θησαν υπερε

με

εζαγαγε εκφυλακης την ψυχην

μου του εζομολογησασθαι τω ονο

ματι σου

εμε υπομενουσι δικαιοι

εωσαντα ποδωσμοι

εκβαθρων εκεκραξασοι Κυρι

ε Κυρι εισηκουσον της φωνης

μου
 Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον
 τα εις την φω νην της δε η σε ω ω ως
 μου

Εἶτα ψάλλομεν Σπυχηρά Προσόμοια.

Ἦχος β'.

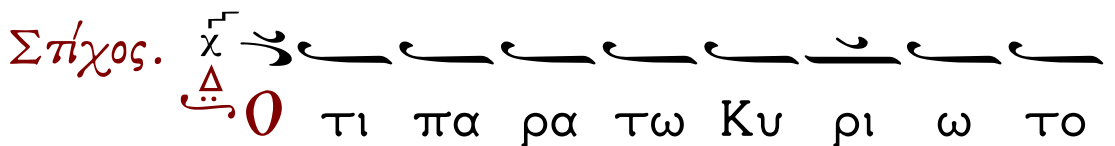
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

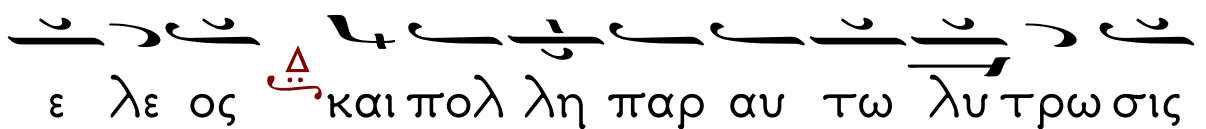

Στίχος. ^M ^Δ
 Ἐ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο σε στιν

Ὡ φθης, ὡς ἀστὴρ νεοφανῆς, ἐκ
 Καππαδοκίας ἐκλάμπας, ἐσχάτοις ἔτεσιν, Ὅσιν
 Ἀρσένιε, Ἀγγέλων σύσκηνε, καὶ ἀκτίσι τοῦ βίου
 σου, ἡμᾶς καταυγάζεις, λύων τὴν σκοτόμαιναν,
 παθῶν καὶ θλίψεων· ὄθεν, τὴν ἁγίαν σου

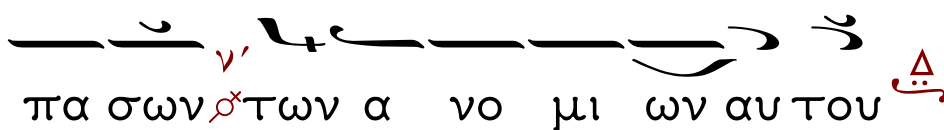

ον

Λόγω, καὶ σοφία θεϊκῆ, καὶ πνευματικῆς πολιτείας, τοῖς προτερήμασιν, Ὅσιε Ἀρσένιε, κατακοσμούμενος, ἐμφανῶς πᾶσιν ἔδειξας, τῆς θείας ἀγάπης, Πάτερ τὴν λαμπρότητα, καὶ τὰ χαρίσματα· τύπος γὰρ ζωῆς ἐναρέτου, ὠφθης καὶ τῶν θείων Πατέρων, ἀκριβῆς εἰκὼν καὶ ἰσοστάσιος.

Σπῆχος. **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

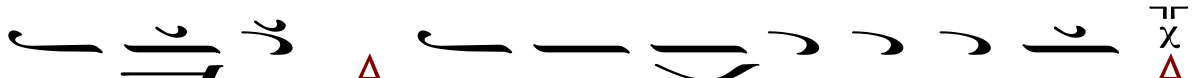

 ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ εκ

 πα σων των α νο μι ων αυ του

Πίστει, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, πάσης ἀσθενείας καὶ βλάβης, θᾶπτον ἀπήλλαττες, θείαις σου ἐντεύξεσι, πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, φυτοκόμος δεικνύμενος, ἡθῶν ἐναρέτων, ὡς πᾶσιν αἰδέσιμος, καὶ πλήρης χάριτος, πάντων ἀτακτούντων τὸν βίον, Πάτερ ἐν Κυρίῳ

παιδεύων, καὶ καθοδηγῶν θεοπρεπέστατα.

Στίχος. **Α**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα
 τα ε θνη ε παι νε σα τε Αυ τον
 πα αν τες οι οι λα α οι

Βίον, διανύσας ἱερόν, ἴχνεσι τῶν πάλαι Ὀσίων, βαδίσας ἄριστα, Ὅσιε Ἀρσένιε, ἀπὸ νεότητος, τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, πλουσίαν τὴν χάριν· ὅθεν, αἱ προστρέχουσαι, ἐν τοῖς λειψάνοις σου, λύονται δεσμῶν ἀτεκνίας, καὶ μητέρες τέκνων ὀρῶνται, καὶ καρκίνου πάθος θεραπεύεται.

Στίχος. **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε
 λε ος αυ του εφ η μας και η α λη θει
 α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω ω

Ψ
να

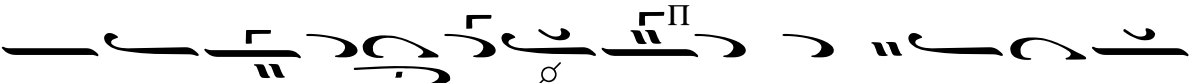
Δόξης, ἀπολαύων θεϊκῆς, καὶ ἐν μετοχῇ
μακαρία, Πάτερ θεούμενος, πρέσβευε Ἀρσένιε
ὡς συμπαθέστατος, ὑπὲρ ταύτης ἐκάστοτε, τῆς
Μάνδρας πλουτούσης, τὰ σεπτὰ σου λείψανα,
ὡς δῶρον ἔνθεον, πᾶσι δὲ τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν,
αἴτει τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν, καὶ παθῶν
παντοίων ἀπολύτρωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

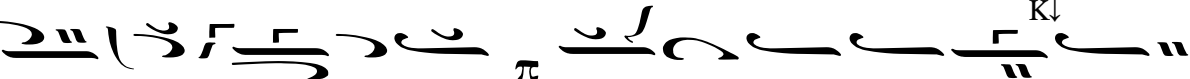
Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνης προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^πχ ^π ^Δ ^Ϟ
 και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α
 μην ^π

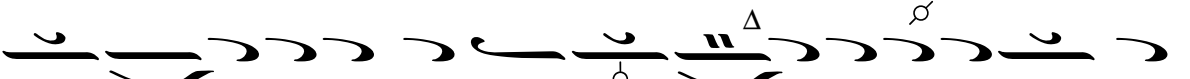
^π ^Δ
 Τις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α
 α Πα αρ θε ε ε νε ^Δ ^Ϟ ^Δ ^Ϟ ^Δ ^Ϟ ^Δ ^Ϟ
 εισου τον α λο ο ο χε ε ευ τον το ο ο
 ο κον ^π ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος ^Δ ^Ϟ εκ
 λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε νης ο αυ τος
 εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο η η λ θεν
 α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις ^π ^Ϟ ^Δ ^Ϟ
 Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει

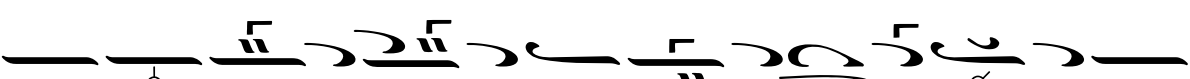
 γε νο ο με ε νος α αν θρω ω προς δι

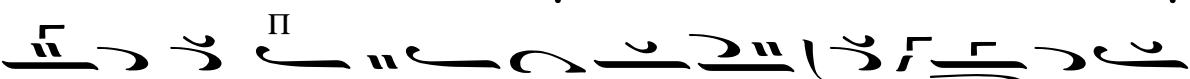
 ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

 προ σω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ

 εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ

 χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος

 αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα

 αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η

 θη η η η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η

 η η η μω ω ω ω ν

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν.

Ἦχος Δι

^Γ ^Δ ^Β ^Γ ^Γ ^{ε.}
 Φως ἰλαρόν αγιασδοοοζης α
 θαάνατου Πατρος ουρανιιου
^Δ ^Β ^Γ ^Γ ^{ε.}
 αγιου μακαρος Ιησουου
^Γ ^Γ ^{ε.} ^Μ ^Γ ^Γ
 Χριιιιστε ελθοοοο
^Γ ^Γ ^Δ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 οοντες επιτην ηλιουδου
^Γ ^Γ ^Δ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 υυσιν ιδοντες φως εσπερι
^{Ζ'} ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 νον υμνουουμεν Πατεραγιον και
^Β ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Μ ^{ε.}
 ααγιον Πνευμα Θεον αζι
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Δ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ
 οον σε εν παασι και ρις υμνι
^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^Γ ^{Ζ'} ^Γ ^Γ
 ει ει θαιαι φωναις αισιιαις Υι ε ε

Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η ην
ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο κο
ο σμος σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

Φως ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ
Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες
φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ
ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς,
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος πλὴν Νη

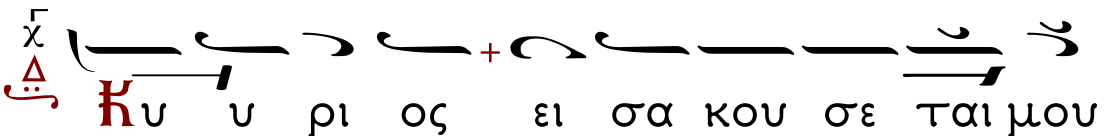
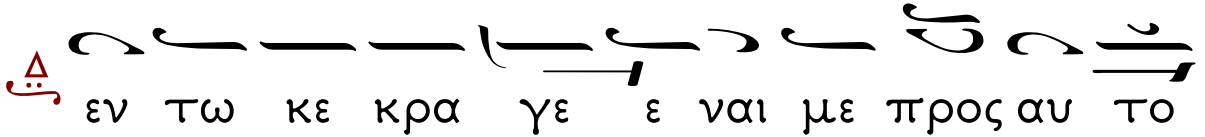

ᾠ
δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
ριον ^Δπαντες οι δουουλοι Κυ ρι ου (Δίς) ᾠ

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

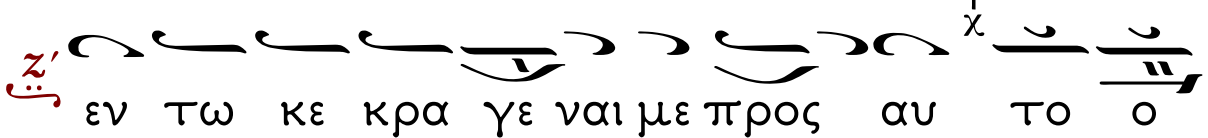

Τὸ τρίτον. ᾠ
δου δη ευ λο γει ει τε
τον Κυ ρι ι ον ^Δπαντες οι δουουλοι Κυ ρι ι
ου ^που ου ου ου ου ᾠ

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας.
ᾠχος δ'.

ᾠχος δ' Δι

Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου

εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
(Δίς)
ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον.
Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου

εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
ον

Προκείμενον.
Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος λ̣η̣ — Κε̣

^{χ̣}
^{χ̣}
^{η̣}

Θε ος εν τω ο νο μα τισου σωσον

^{γ̣}
^{η̣}

 με και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις

(Δίς)

με

^{χ̣}
^{η̣}

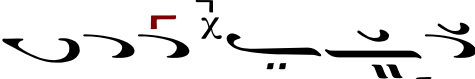
Στίχ. Ὁ Θεός εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. ^{χ̣}
^{χ̣}
^{η̣}

Θε ος εν τω ο νο μα τι

^{γ̣}
^{η̣}

 σου σωσον με και εν τη δυ να μει σου κρι

^{χ̣}
^{η̣}

 νει ει εις με ε ε

^{χ̣}
^{η̣}

Προκείμενον.
Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

ᾠχος λ̣π̣ Βου

Ἡ βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
(Δίς)
την γην

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Ἡ βο η θει α αμου πα ρα
Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
νο ον και την γη η ην

Προκείμενον.
Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος Βαρύς Γῆ

^χ_Γ

^α **Θ** Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει ^Δ_α το ε

^Γ

 λε ο ος σου προ φθ α σει με ^Γ_α

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. ^χ_Γ

^α **Θ** Θε ος αν τι λη η πτωρ

^Γ

 μου ει ει ^Δ_α το ε λε ο ος σου προ φθ α σει με ε

^ε

 ε ^Γ_α

Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καί γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ζ'.7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει

θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ
σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς.
Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ
γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ
Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ
Ἵψίστου.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Σπυχηρὸν Ἰδιόμελα.

Λιτή. ᾠχος α'.

Τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν, καταλαμπύνας τὸν νοῦν, ὡς υἱὸς φωτὸς ἐπορεύθης, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, Ἀρσένιε Ὅσιε· ἐν τῷ νόμῳ γὰρ τοῦ Θεοῦ, ἡμέρας καὶ νυκτὸς μελετήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοὺς καρποὺς ἐξήνεγκας· δι' ὧν τῶν μὲν πιστῶν τὰς διανοίας εὐφραίνεις, τῆς ἐν Χριστῷ δὲ οἰκειώσεως, τὰς χάριτας ἐκφαίνεις, καὶ πάντας διεγείρεις, βοᾶν τῷ Σωτῆρι· Κύριε, δόξα Σοι.

ᾠχος β'.

Ἀσκητικῶς ἀγωνιζόμενος, ἐν ἐγκρατεία καὶ προσευχῇ καὶ συντόνοις ἀγρυπνίαις, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας, Ὅσιε Πάτερ· καὶ θείαις ἀναβάσεσι, Θεῷ ἀναγόμενος, τὴν ζωοποιὸν ἐνέργειαν, περιβάλου ὡς ἱμάτιον· τοὺς δερματίνους γὰρ χιτῶνας, νουνεχῶς ἀπεξεδύσω· καὶ τῆς ἐν σοὶ σκηνοῦσης χάριτος, προσεφαπλῶν τὰς δωρεάς, νοσοῦντας θεραπεύεις, καὶ τὴν θείαν χρηστότητα, πᾶσιν ὑποδηλῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγεις, τοὺς προσιόντας σοι Ἀρσένιε· διὸ τὴν ἀγίαν σου μνήμην ἐορτάζομεν.

ᾠχος γ'.

Ὡς ἄστρον νεόφωτον, τῇ καθαρωτάτῃ ἀσκήσει σου, ἡμῖν ἀνατέταλκας, θεοφόρε Ἀρσένιε· τῶν γὰρ πάλαι Ὀσίων, ἀναζωγραφήσας τὰς ἀρετάς, τῆς κατ' ἐκείνου δόξης τετύχηκας, καὶ τῶν ἴσων βραβείων, παρὰ Θεοῦ ἠξίωσαι· ὁ γὰρ βίος σου ἄμεμπτος, καὶ ἡ κοίμησις ὁσία, ἐναντίον Κυρίου γέγονεν· ὅτι πάντα τὰ σὰ αὐτῷ ἀνέθου, παρ' οὗ καὶ τὸν στέφανον, τῆς ἀφθαρσίας εἴληφας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

ᾠχος δ'.

Τὴν τοῦ Σωτῆρος νέκρωσιν, ἐνδεδυμένος Πάτερ, ὡς ξένος καὶ πάροιχος, ἐπολιτεύσω ἐν κόσμῳ, τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μηδόλως ποιούμενος· καὶ τῶν ὑπερκοσμίων ἀγαθῶν, τὴν εἰκόνα προορώμενος, τῆς μελλούσης ζωῆς πᾶσι προφαίνεις τὸν θησαυρόν, ἐν ταπεινώσει ἀνύων τὸν βίον, καὶ πολλῇ ἀκτησίᾳ, καὶ πλούτῳ ἀγάπης· ἀλλ' ὦ Ἀρσένιε μακάριε, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σώζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ὅσίοις Ὅσιον, καὶ ἐν Ἀγίοις νεοφανῇ ἀστέρα, Ἀρσένιον τὸν θεῖον, τῶν εὐσεβούντων τὰ συστήματα, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν· δοξασθεῖς γὰρ τῷ Πνεύματι, Καππαδοκῶν τὴν χθόνα ἡγίασεν, ἀσκητικοῖς ἰδρῶσι· καὶ τοὺς πιστοὺς στηρίξας, θαυμάτων δυνάμεσι, τὰ ἄνω φρονεῖν καὶ ζητεῖν, πάντας παιδεύει, οἰκείῳ ὑποδείγματι, αἰτούμενος ἡμῖν, πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυρθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι, σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη̣

λ̣ Ν Π Β Π Ν
ϋ
Δ̣ Κυ ρι ε ε λε η σον 6 λ̣

Β Γ Β
6 λ̣ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ̣

Κ Δ Γ Β Π Ν
Δ̣ Κυ ρι ε ε λε η σον 6 λ̣

6 λ̣ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ̣

Δ̣ Κυ ρι ε ε λε η σον 6 λ̣

6 λ̣ Πα ρα σχου Κυ ρι ε 6 λ̣

6 λ̣ Πα ρα σχου Κυ ρι ε Δ̣

Δ̣ Πα ρα σχου Κυ ρι ε Δ̣

Δ̣ Πα ρα σχου Κυ ρι ε 6 λ̣

6 λ̣ Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε 6 λ̣

Πα ρα σ χ ο υ Κυ ρ ι ε

Υ πε ρ α γ ι α Θε ο το κε σω σ ο ν η

μας

Οι οι οι οι οι οι οι οι οι Κυ υ

υ υ ρ ι ε

Α μην

ᾠχος λη Ἐναρμόνιος

Κυ ρ ι ε ε ε λε ε η σ ο ν

Κυ ρ ι ε ε λε η σ ο ν

Κυ υ ρ ι ε ε λε η η σ ο ν

Κυ ρ ι ε ε ε λε ε η η σ ο ν

^Π ^Κ ^Π
^κ ^η Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^π

^Π ^Κ ^Μ
^π Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^π

^Μ ^Π
^π Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^π

^Π ^Κ ^Δ ^Π
^π Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^π

^Κ ^Δ ^Π
^κ ^η Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε ^Δ

^Π ^Κ
^Δ Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε ⁶

^Π ^Κ ^Μ
⁶ ⁹ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^π

Θεοτόκε Παρθένε

ᾠδὴ Ἁχὸς λη' Κε'

^χ ^Δ ^Κ ^φ
^χ ^φ ^Θ ε ο τ ο κ ε ε ε ε Πα αρ θε ε ε
^χ ^φ ^Μ ^ο ^Κ
νε χ αι αι αι ρε ε ε δ' ^{π'} Κε χα ρι τω με
^Δ ^Κ ^Π
ε νη η η η Μαα ρι ι ι α ^χ ^φ ο Κυ υ υ υ
^Κ
ρι ι ος με ε ταα σουου ^π ^φ ευ λο ο ο ο
^Κ
γη η με ε ε ε νη ^χ ^φ Συ υ ε ε εν γυ
^Δ ^φ ^Κ
υ ναι αι αι ζι ^χ ^φ και ευ λο ο ο ο γη η
^Π
με ε ε ε νος ^ο ^χ ^φ ο καρ πο ο ο ος τη ης κοι
^Κ
λι ι α ας σουου ^π ^φ ο ο ο ο ο τι ^χ ^φ Σω
^Π
τη η ρα α α ε ε τε ε ε κες ^χ ^φ τω
^Κ ^χ ^Δ
ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

Π
ων^χ_q

^{κ↓}
^φ_χ_q Πλουσι οι ε πτω χευ σαν και ε πει

να σαν^χ_q οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον

^{γ'}_χ_q ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος

α γα θου^χ_q

Το τέλος του τρίτου.
^Δ ^Κ
^χ_q παν το ος α γα

^Δ ^Μ ^Κ
θου ου ου ου ου^χ_q

Εἰς τὸν Σπήχον.

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, βίον ἀνύσας ἀληθῶς τὸν ἰσάγγελον, ἀσκήσει συντονωτάτη, καὶ ἐγκρατεία πολλῇ, ὡς Χριστοῦ θεράπων ἐνθεώτατος, Ἀρσένιε Ὅσιε, ἀρετῶν ὑποτύπωσις, τῆς ἀπαθείας θεοκίνητον ὄργανον, σκεῦος εὐχρηστον, ἱερῶν ἀναβάσεων· δένδρον ὃ ἄρτι ἤνεγκε, τοῖς ὄμβροις τῆς χάριτος, καρπὸν ζωῆς αἰωνίου, καὶ γλυκασμὸν τὸν οὐράνιον· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σπήχ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, Καππαδοκίας βλαστός, τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἀσκητῶν ἰσοστάσιος, ἀγάπης θείας ταμεῖον, τῆς εὐποιΐας πυρσός, καταπονουμένων ἀνακούφισις, Ἀρσένιε Ὅσιε, ὁ τῶν θαυμάτων δυνάμεσι, τοὺς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐν πόνοις καὶ πάθεσιν, ἰασάμενος, τῇ δοθείσῃ σοι χάριτι· ὅθεν σὲ μακαρίζομεν, ὁσίως βιώσαντα, καὶ τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, περικυκλοῦμεν τὴν λάρνακα, ἀφ' ἧς πᾶσι δίδως, εὐφροσύνην καὶ εἰρήνην, καὶ θεῖον ἔλεος.

Σπχ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα

Χαίροις, ὁ θεοφόρος Πατήρ, ὁ ἐνθεώτατος καὶ πλήρης χρηστότητος, δι' ἔργων τῶν ἐναρέτων, ἀναφανεὶς ἐπὶ γῆς, καὶ θαυμάτων χάριν κομισάμενος· πολλοὺς γὰρ ἰάτρευσας, τρυχομένους τοῖς πάθεσι, καὶ δαιμονῶντας, ἐλυτρώσω τῆς μάστιγος, τῇ ἐντεύξει σου, πρὸς Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον· ὅθεν καὶ τὰ ἐσόμενα, προλέγων Ἀρσένιε, πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις, χαρμονικῶς ἀνελήλυθας, Χριστὸν ἱκετεύων, ὑπὲρ πάντων τῶν τελούντων, Πάτερ τὴν μνήμην σου.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη̣

^πχ̣ ^ν ^Ν ^β ^λ
 δ̣ Δ̣ ο̣ ζ̣ α̣ Πα̣ α̣ τρι̣ ι̣ και̣ Υ̣ι̣ υ̣ι̣ ω̣ ω̣
^Ν ^Π ⁺ ^Ν
 και̣ α̣ γ̣ι̣ ι̣ ω̣ω̣ Πνε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ευ̣ μα̣ α̣ α̣
 α̣ α̣ Πνε̣ ευ̣ μα̣ τι̣ ^ν δ̣

Δόξα. ᾠχος πλ. δ^ν.

Ἀσκητικοῖς σου σκάμμασι, τοῦ
 Παρακλήτου τὸ φῶς δεξάμενος, ὡς ἑωσφόρος
 νεόφωτος, ἡμῖν ὥφθης Ἀρσένιε· ὑπεράνω γὰρ
 φθαρτῶν, ἐν σαρκὶ ἐδείχθης, ἀγάπη θεία
 πτερούμενος· καὶ τὸν ἐν Ἁγίοις Ἅγιον,
 ἀγιοπρεπῶς δοξάσας, μετὰ Ἁγίων
 συνηριθμήθης, καὶ τῆς ζωῆς τῷ ξύλῳ
 ἀποκατέστης. Καὶ νῦν τὴν δόξαν θεωρῶν, τοῦ
 Βασιλέως Χριστοῦ, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ
 τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἄ και νυ υν και α ει ει και εις τους

αι ω νας τω ναι ω νων α μην

Ἄ νυ μ φευ τε Παρ θε νε η τον θε ον α

φρα στως συ λλα βου ου σα σα ρκι μη τη ρ θε

ου του ου υ ψι ι ιστου σων οι κε των πα

ρα κλη σεις δε χου πα να μω με η πα σι χο

ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται σμα των

ἄνυν τας η μων ι κε σι ι ας προσ δε χο
με ε νη δυ σω ω πει σω θη ναι παν τας η μα α
α ας

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεύς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ'.

Θείας πίστεως.

Βίον ἔνθεον, καλῶς ἀνύσας, σκεῦος τίμιον, τοῦ Παρακλήτου, ἀνεδείχθης θεοφόρε Ἀρσένιε, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, πᾶσι παρέχεις ταχεῖαν βοήθειαν, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'.

Θείας πίστεως.

^Γ
^χ ^Γ
^η **Β**ι ο ν ε εν θε ο ν κα λ ω ς α ν υ σ α ς ^Γ
^η

^Π
^Γ
σ κ ε υ ο ς τ ι ι μ ι ο ν τ ο υ Πα ρ α κ λ η τ ο υ ^Γ
^η

^Π
α ν ε δ ε ι χ θ η ς θ ε ο φ ο ρ ε Α ρ σ ε ν ι

^Γ
^π
ι ι ε ^π και τ ω ν θ α υ μ α τ ω ν τ η ν χ α α ρ ι ν

^χ
δ ε ζ α μ ε ν ο ς ^χ π α σ ι π α ρ ε χ ε ι ς τ α χ ε ι ε ι α ν

^Π
^Γ
^π β ο ο η θ ε ι ε ι ε ι α ν ^π Πα τ ε ρ Ο σ ι ε Χ ρ ι σ τ ο ν

τον Θεον ικετευε δωρησαι η
μιν το μεγα ελεος
Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

Ὁ ἐπὶ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

ἤ και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον.

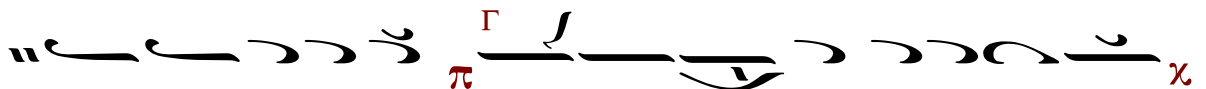

Ἐτην μεσι τευ σα σαν την σω

τη ρι αν του γε ενους η μων α νυ μνου

μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε εν τη σαρ κι

γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου και

Θε ος η μων το δι α Σταυ ρου κα τα δε ζα

“
α με νος πα α θος ^π₉ ε λυ τρω σα τω η μας ^χ₉

εκ φ θο ρα ας ως φι λαν θρω πο ο ο ος ⁷₇ ⁴₇ ⁷₇

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν... , Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρος, ἧς τὰ Εἰσόδια ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τὸν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τόν Εύλογούντα...

^Δ
 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα

^M ^Δ
 Τον Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
 α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
 λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
 ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη
^M Δε ε σπο τα α α

Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν Ὁσίων ὁ μιμητής, καὶ
Καππαδοκίας ἐγκαλλώπισμα ἱερόν· χαίροις ὁ
παρέχων, ἐκάστῳ θείαν χάριν, ὡς δοξασθεὶς
θεόθεν, Πάτερ Ἀρσένιε.